

Štajerc

Slava Tebi, ki si nas kmete ljubil!

Kmečki stan, srečen stan!

Naročina za celo leto K 2.—. — Posamezna številka velja 3 krajcarje. — Naročina se tudi na pol leta plačuje in se mora poslati v naprej. Cena oznanil je za 1 stran K 32.—, $\frac{1}{2}$ strani K 16.—, $\frac{1}{4}$ strani K 8.—, $\frac{1}{8}$ strani K 4.—, $\frac{1}{16}$ strani K 2.—, $\frac{1}{32}$ strani K 1.—. — Pri večkratnem oznanilu je cena posebno znižana. — Za oznanila (inserata) uredništvo in upravnštvo ni odgovorno. — Uredništvo in upravnštvo je v Ptiju v gledališkem poslopu. — Štajerc izhaja vsaki drugi petek, datiran z dnevom naslednje nedelje. — Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastonj. — Rokopisi se ne vračajo in se morajo najdalje do ponedeljka pred izdajo dolične številke vposlati.

Štav. 9.

V Ptiju v nedeljo dne 30. aprila 1905.

VI. letnik.

Joj in beda v novi vinoreji!

Ko je pred večimi leti v naš vinorodni kraj trsnau priromala, smo sploh le malo čutili, kak težki boj bomo vinorejci proti temu mrčesu, kakor tudi proti drugim boleznim in nezgodam pri obnovitvi vinogradov skupno stoječih prikazni imeli. Mnogo vprašanj in sicer primerna podlaga, žlahtnih cepil, katere bi se strnjale, sorte, cepljenje, pokončevanje strupene rose, odiuum (plesnoba), grozdni sukač, rumenica, obvarovanje od poznegra mraza in proti toči, katere so bile poprej neznane, so se skoz učenost srečno rešile ali vsaj nekoliko rešitvi približale in je tudi trenutek prišel, s katerim so te prikazni končane. Dokazalo se pa je, da je vse to zmota. Komaj, da smo si s silo zmožnost pridobili, naše nasprotnike nekoliko uničiti, prikazal se je novi sovražnik, kateri je drugače blagovit, ako ne pride v preveliki meri in to je dež, kateri skoz preveliko mokroto našim obnovljenim nasadom veliko škodo donaša in novo brambo zah-teva. Škoda, katera je v novih trsnih nasadih vsled prevelike mokrote nastala, obstoji iz plazov ali melov kateri so po halozah in tudi v drugih krajih pretečeno jesen in letos meseca marca zelo žalostne razmere še bolje zvišali. Tudi v drugih vinorejskih krajih, kakor v Slov. goricah v okolici Maribora (levo dravsko obrežje) Ormož, Ljutomer in Radgona smo zapazili, da so enaki plazovi zdatno škodo povzročili. Število in razmerje plazov v novih nasadih kakor tudi že v starih, je v teh krajih sicer malo, ker večji del še niso imenovani vinski kraji na novo s trtami obsajeni in tudi lege niso tako nagnane, ali vendar moramo toliko ugled na to okoliše obrniti, ker se nevarnost za te nove trsne nasade zmi-

raj bolj bliža in raste. Koliko so časniki o obdelovanju deželnega zpora poročali, se je vendar sklenilo da se kulturni tehnik nastavi, kakor tudi, da se tistim, katerim so plazovi škodo napravili, podeli podpora in sicer 60% vseh stroškov, kateri bi vsled odstranjenja plazov nastali. Želimo toraj iz srca našim prizadetim v halozah, kakor tudi drugod kulturnechnično vodstvo in gmotno podporo, občutimo pa žalostno mačehno nazaj postavljanje še daljnih 30.000 hektarov sveta primerenga za nove nasade in v obnovitvi stoječih vinorejskih krajev, kateri bi ne doprinesli nikakoršnih koristi, ako bi se nebi vpeljalo kulturnechnično vodstvo, ker je na tem celem površju še tudi veliko vprašanj za rešiti in sicer radi odpeljavanja vode, za obvarovanje preplavljenja veliko vrednih redilnih reči. Mi premisljujemo na pomoč z ozirom na zboljšanje tudi drugih vinorejskih okoliš, katera ni za odlagati, ker po dozdajnem načinu se ne more delati in bodo nekega dne novi nasadi, v katere se je skoraj zadnjo imetje porabilo, skoz naturno moč pokončani. Pri teh žalostnih razmerah je umevno, ako v občinstvu in v denarnih zavodih upanje za to reč zmiraj bolj peša. Po našem mnenju bi bilo podučevanje vinorejcev skoz praktično in kulturnechnično predavanje potrebno in sicer po obrazu od dežele začasno vpeljanih predavanj v trinaži za travnike. Občinstvo bi se moralno podučiti o potrebnem zasigurenju plazov in odnašanju zemlje, da bi zmožno bilo, to delo samo izpeljati in da bi po obnovitvi tisto stalno bilo. Upamo tudi, da se bodo tudi v drugih krajih dežele kulturnechniki nastavili v korist dozdaj z raznimi neprijetnostmi bojevalne vinoreje, da bo ljubezen in zaupanje do tiste, kakor enkrat, oživel.

Več vinorejcev.

Gospodar in njegove bedarije.

V zadnjem „Gospodaru“ se neka klerikalna šema zopet zaletava čez naše ptujske uradnike pri okrajnem glavarstvu, pri sodniji, pošti itd. Pisač teh bedarij gotovo nima mnogo opravila ali ga pa je njegovo navdušeno sovražstvo do vsega, kar je nemškega izvira, resnično že opravilo ob vsak drug posel in si mora svoj čas tratiti z hujskanjem bralcev klerikalnih cunji.

V svojem članku, katerega bedarije zamore le ponatisniti klerikalna cunja „Gospodar“ predbaciva ptujskim uradnikom, posebno pa okrajnemu glavarju, da nočejo uradovati v slovenskem jeziku. Ako si bi ta dopisun vzel čas in bi se pri ptujskih uradih prepričal, kako se s slovenskimi strankami posluje, pač mu ne bi prišlo na misel se s takimi lažmi kazati med bralci, toda, o človeku, katerega edini namen obstoji le v hujskariji in zahrbtnih skritih napadih, se ne more nič boljšega zahtevati, zato pa se o njem lahko trdi, da je najnesramnejši lažnjivec, ovaduh, in klerikalen častikravec, sosebno pa dokazuje to s tem, da svoje nesramne laži in blatenje poštenjakov uradnikov priobčuje v najumazanejšem klerikalnem lističu, v „Gospodarju“.

V svojem članku se ptujski dopisun zopet po stari navadi obrača do slovenskih županov ter je hujška, naj odločno zahtevajo slovensko uradovanje. Dosedaj so bili gotovo še vsi slovenski župani zadowoljni s uradovanjem, kajti obstoječe uradovanje je edino za slovensko ljudstvo ptujskega okraja razumljivo in mogoče. Ali pa resnično misliš „Gospodarjeva“ šema, da imajo naši župani toliko prostega časa, kakor ti ovaduh, da bi zamogli pri vsakem uradnem aktu ali dopisu sedeti cele ure ter s pomočjo slovarjev ali leksikonov vsako drugo besedo pretresovati, dokler bi prišli do sklepa, o čem se peča tak novoslovenski dopis.

Imenuješ pa tudi ptujske uradnike nasprotnike slovenskega uradovanja, ki ali nočejo ali ne znajo slovensko uradovati. Ako hočeš na to imeti resnični odgovor, vprašati moraš slovenske kmete in kakšen ti bi odgovor? Vsak poštenjak, kateri še ni od twojega kačjega jezika zastrupljen, ti bode odgovoril: „Pusti ti naše uradnike v miru, oni uradujejo z nami razumljivo in prijazno in ni ga uradnika, kateri bi ne znal in ne bi hotel slovensko uradovati.“ —

Seveda tvojim prvaškim pokvekam bili bi najljubši taki slovenski uradniki, kateri bi žnjimi se družili, kateri bi pustili slovensko ljudstvo rubiti in guliti do krvi, kateri bi brezvestno trpeli, kako „Gospodarjeve“ pokveke grabijo z najustudnejšimi sredstvi denar na kupe, ne oziraje se na to, ako marsikatera kmečka družina pri tem strada in pride ob vse. Ker se pa nahajajo med našimi uradniki možje, kateri pri svoji trudapolni službi ne zabijotega, da so kot ljudje primorani, pomagati kmetu in ljudstvu sploh ter so primorani, da morajo, ako hočejo postavno ravnati, svetovanjem in zabranjenjem obvarovati uboge kmečke trpine pred hinavci in

ljudskimi sesalcji, zato se ti nesramna klenčunja jeziš in ropočeš članek za člankom proti uradnikom.

Saj je tvoje geslo edino le zatiranje ljudi, razprostiranje teme med njim. Kajti vsak, kajti prepriča o tvojih grdih namenih, postane in postati tvoj sovražnik, zato pa ti je edina skritostrosavati sovražstvo ne le samo med ljudstvom, tudi proti osebam, katere so poklicane, posredovanje med njim.

Roke proč, klerikalni hinavci od naših uradnikov slovensko ljudstvo je zadovoljno žnjimi in ne buje tvojih hinavskih člankov in napadanj, kajti pričano je, da je vsak, katerega ti blatiš, posredovanje kajti poštenjakov in ljudskih prijateljev se bojnje veš. da je pri njih pravo in resnica.

Nekaj besedij k predstoječemu krmljenju živine z zeleno klasico

Nekaj dni še, in naši gospodarji bodo lahko začeli polagati živini klajo; zlasti tisti kraljci že željno pričakujejo ta trenutek, kjer le še malo krme in slame. Čeravno se zdi kraljci valcem krmljenje živine z klajo popolnoma pravljeno, vendar grešijo naši gospodarji pri tem tako zlasti pa pri prehodu od polaganja suhih kraljci krmljenje klaje, da trijko živinorejci dostikrat celo škodo. Lahko rečemo, da se postopa pri tem pri tisočih kmetijskih gospodarstvih glede krmljenja živine z klajo popolnoma neracionalno, do cel pačno. Kmetovalec ima spomladis veliko vesele klajo, ko mu je pošla že vsa krma in slama, in njegovo radost skalijo pogostoma nešteti slučajnih nezgod, ki se pojavijo vsled neprevidnega nanja pri krmljenju živine z klajo, zlasti pa pri prehodu od polaganja suhih kraljil na krmljenje mačke živine z klajo.

Ko začnemo s krmljenjem živine z klajo, ramo obračati največjo pozornost na to, da poleg in previdno preidemo od suhe krme na zeleno kraljico ali muljavo, kakor se isto tudi imenuje, da nata zadene kaka nesreča; kajti vsaka nenadna spremjava kraljil škoduje celemu organizmu živali, da nam ne dajo molzne krave samo manj ampak živina lahko celo pocrka, ali tako oslabi, da to oslabljenje dá kasneje povod ravnim boleznim.

Skrbite toraj za to, da se spremenjava v kraljico izvrši prenaglo, ampak le s časoma; zato pa si deli vsak umen živinorejec svojo pridelano množico krme in sena tako, da more en del istih s svoji živini z muljavo. Ko pričnemo s polaganjem kraljice, dajmo v začetku živini le malo sveže ravnje detelje, trave, mešanice detelje in trave itd., pa šane s suhim kraljilom; tega slednjega pa še živina zmiraj naprej v navadni množini. Prvi tretji dan lahko damo živinčetom manj suhega kraljila; Sledče dni krmimo živini zmiraj več in

enjave, medtem ko ponehavamo pri množini suhih hajil, tako dobi živina približno deseti dan že samo muljavo. Zlasti pri mladih teletih je hitri prehod delo nevaren, ker teleta shujšajo, ali pa vsled napejanja (kolike) pocrkajo, kar si je potem kmetovalec sam kriv. Jednako naj postopa umen živinorejec, ki preide od krmljenja v hlevu s suhimi klajili na mšo. Ako se živina, prej ko smo jo izpustili iz hleva na pašnik, ne privadi muljavi in zunanjemu noge bolj hladnemu zraku, kakor je v hlevu, sedaj živina zaostane v svoji rasti in reji ter mine dostikrat več tednov, predno si živina toliko opomore, da je v takem stanu, kakor poprej. Pri slanem vremenu se lahko pojavijo še bolezni, ki kaj slabo vplivajo na poznejše uspevanje živine. Ne spukajte toraj svoje živine prej na pašnike, dokler je niste navadili na zeleno klajo in zunanjni zrak, ter ne dajte zapeljati h temu, ako je bilo solnce tudi takaj dni precej toplo. Dajte tedaj živini že nekaj sasa, predno jo ženete prvokrat na pašnike, zelene daje, pomešane s krmo ali slamo v hlevu ter jo pustite vsak dan nekoliko na prostu, da se privadi zunanjemu zraku. V kratkih besedah povedano, znamni kmetovalec to-le: Daj svoji živini krme in lame s prvo muljavo, da se njen želodec navadi na novo klajo.

Pripravimo se proti pomladanski slani (mrazu).

Letos je palo po naših gorah toliko snega, kar že leta in leta ne. Hribovci pravijo, da bo treba dolgo čakati, predno se snežena odeja otaja. Radi težnje izvanredno mrzle zime se je tudi zemlja dočno razhladila. Pomladanska slana (mraz) nas ne bo toraj prav nič iznenadila, če se pokaže ta dan ali drugi. Pripraviti se moramo toraj za boj proti nji.

Slana (mraz) pade samo v mirnih, jasnih mrzlih dneh. Kedar zapade po naših gorah sneg in se nebo ujasni, pa jo skoraj gotovo imamo. V vetrovnem vremenu navadno ni pomladanske slane ker se zmena gorenji gorki in spodnji mrzli zrak. Če je nebo načno pridržijo oblaki toploto pri zemlji, zato tudi ne bo slane. Čim bolj je rastlina pognala, tem lažej slana škodi in tem večja je tudi škoda. V vinogradu nam radi tega pozna slana ne pobere samo idelek dotičnega leta, marveč dostikrat tudi prisodnjega. Sadna letina odvisi večinoma od pomladanskega vremena. Če zasači slana sadno drevje v letu, je šel pridelek. Zato se moramo na ta v nam sadjarstvu jako važen faktor ozirati tudi tedaj, ko odbiramo posamezne sadne vrste in sadna plečena. Vlege, ki so podvržene slani, sadili boderemo pozno cvetoče drevje.

Pomladanska slana je najbolj nevarna v nižavah, posibito v dolinah. To prihaja od tod, ker je mrzel bolj težek od gorkega, zato se vali podobno kot navzdol. Po visokih gričih je pomladanska slana skoraj nenavadnega. Zaprte doline, iz katerih ne more

zrak tako lahko uititi so bolj podvržene slani nego odprte. Blizu močvirja in obširnih travnikov, ki se po noči bolj razhlado, nastopa slana bolj pogostoma nego v suhih legah. Jutranje lege, kjer se zamrlo mladje bolj hitro otaja, trpe navadno bolj od slane nego zapadne.

Kot najboljše sredstvo proti pomladanski slani spoznalo se je do sedaj kajenje. S tem, da napravimo nad poljem, vinogradom, sadovnjakom ki ga hočemo obvarovati slane mnogo dima, ubranimo, da se zemlja preveč razhladi. Dim deluje toraj kakor nekako pogrinjalo. On deluje pa tudi drugače! Skušnje so namreč pokazale, da se nekoliko premrzle rastline, lahko še rešijo, če se polagoma razgrejejo in otope. Če brani toraj dim prvim solčnim žarkom do rastline, se bo ta bolj počasi razgrela in škoda bo manjša. Poleg dima brani tudi vodenata para, ki se napravlja, ko žgemo mokre tvarine, da se zemlja razhlaja.

Kajenje proti pomladanski slani ni nova iznajdba. V gorskih dolinah, kjer se prikazuje slana posebno pogostoma, poznali so kajenje že pred stoletji. Seveda ne pomaga kajenje vselej. Uspeh je bolj odvisen od tega, kako se kadi in kakšen mraz je. Če je pala toplota na 4, 5 stopinj mraza gotovo ne ubranimo pogube, in naj še tako močno kadimo, pač pa rešimo s kajenjem lahko še marsikaj, če je mraz nekoliko manjši. Kjer kadi en sam posestnik, tudi ne opravi mnogo. Kaditi mora cela soseščina tako, da se dolina popolnoma napolni z dimom. Zato bi bilo najboljše, če bi vzeli občinski zastopi stvar v roke in vpeljali splošno dolžnost za kajenje proti pomladanski slani. Čim bi pretila slana, dalo naj bi se s zvonom, kakor takrat, ko nastane požar, znamenje in vsakdo naj hiti na mesto, ki se mu že prej določi.

Za napravo dima rabimo lahko različne odpadke, ki jih dobimo v vinogradu ali blizu njega. Osobito je dobro listje, rožje, plevel, gnoj, mah vejevje itd. Kedar netimo to tvarino paziti moramo, da ne gori v plamenu. Dovolj je, če tli, kajti tedaj se napravlja mnogo več dima. Če so te tvarine presuhe, jih je nekoliko z vodo politi, da se napravi poleg dima tudi kolikor mogoče mnogo vodene pare. Nikdo naj ne misli, da bo pregnal mraz z velikim ognjem!

Žgati je po mogočnosti na mnogih krajih, vendar ne preblizu rastlin, da se te ne preparijo. Na enem hektarju zemljišča žgati je vsaj 4 ognje, če jih je več, tem boljše. V nevarnih nočeh ni časa iskatiti tvarine za kurjavo, zato jo je pripraviti že prej! Pripravljene kupe zapali lahko sosed, če imaš ti kje drugod opravilo. Majhni kupi goriva se prehitro požgejo in dajo malo dima, zato napravlaj velike, ker zahtevajo tudi manj postrežbe. Gorivo je zapaliti, čim je pala toplota na 1 stopinjo nad ničlo in se sluti, da postaja vedno bolj mraz. V ta namen je dober toplomer neobhodno potreben. Toploto je merititi seveda tam, kjer preti nevarnost, toda oddaljeno od poslopja in drevja. To delo opravlja lahko eden bolj razumnih posestnikov, kateri da potem vsem znamenje, da je čas prižgati. Če se med kadenjem pokažejo oblaki ali nastane veter ter se ni več batiti slane, pomoriti je ogenj ter ostanek goriva spraviti za drugo

nevarnost. H koncu svetujemo, naj ne stavijo naši posestniki preveč upanja v kajenje proti slani, kajti boj proti vremenskim elementom ni lahka stvar. Bolj priporočamo, da zasajajo v legah, ki so podvržene slani, take rastline, ki bolj pozno poganjajo in cvetejo.

Vojska med Rusi in Japonci.

Pomorska bitka?

Vsaki dan nam lahko poroča, da se je rusosko brodovje z japonskim spoprijelo. Obe stranke mislite, da bo ta ali prihodnji teden njima veliko pomorsko bitko prinesel. Roždestwenski je baje na disenteriji zbolel.

Z mandžurskega bojišča.

Japonci se na vse čine trudijo da bi obe ruski krili obšli. Japonske izgube pri Mukdenu so že z novimi vojaki nadomeščene. Tudi na tem bojišču imamo vsak dan bitko pričakovati.

Nemiri na Rusoskem.

Notranje Rusosko se še vedno ni umirilo dan za dnevom poročajo časniki, kako razburjeni kmetje grajščine oropajo in si zemljišča razdele.

Rusoska gospoda se posebno boji 1. majnika in z njim razburjenih delavcev. Čeravno je vse pravljeno v mestah, da se vsak nemir takoj zaduši, vendar bogatini zapuščajo iz straha Rusko. V zadnjih dneh se ni manje nego 150.000 potnih listov (Reisepass) izdal.

Spodnještajerske novice.

Kaplan Podplatnik še dalje pretepa. Poznan kaplan Podplatnik iz Gamsa še vedno pretepa otroke v šoli, čeravno se je že o tem poročalo v časniku. Nam se zdi, da še ima zdaj večjo veselje nad svojim surovim ravnanjem, ker je bil „pohvaljen“ javno v „Marburger Zeitung.“ Seveda pretepa samo dečke, „nam nič ne storijo kaplan“, pravijo deklice. Na dečkih si hoče jezo ohladiti, ker je bil v mariborškem časniku dobil nauk, kako mora duševni pastir kot učitelj ravnati. Če katerega nedolžnega dečka dobro naklesti, pošlje ga k učitelju z besedami „pojni k učitelju, da pride zopet v „marburgerco“. Ljubi gospod Podplatnik, o vašem lepem ravnjanju nam ne poročajo učitelji iz Gamsa, ampak stariši pretepanih šolarjev. Misliš ljubi kaplanček, da so kmetje tako v te zaljubljeni, da si dajo tebi nič meni nič pretejavati sinke, samo da si ti jezo ohlaš? Tvoje surovo ravnanje je krivo, da toliko otrok iz šole izostaja, tebe se bojijo in tvojega „španiš“. Čas je, da se temu konec stori. Dolžnost okrajnega in občinskega šolskega odbora je, da se nebo godilo nadalje kaj tacega.

Pavlihast kaplanček. Iz Celja se nam poroča: V Sredo okoli 11 ure po noči je naenkrat v ljubljanski cesti nekdo začel kričati pred mitnico (mauto) „odprite, odprite“. Mitničar, misleč da ta krik dela kak pijanec, odpre okno in zagleda pred mitniško

pregrajo en voz. Ta, ki je sedel zadi na vno
je spet kričati na vse grlo, naj mu pregrajost
Mitničar pa je rekel, da tega preje ne stor. Ta
mu ne plača mitnine po 22 v. Kričač pa veli
val, da se mu mora odpreti preje ograja. Še
se pričkala nekaj časa. Na zadnje vende j
gospodek iz voza in mitničar spozna v njemek
kaplančeka". Ta vzame iz žepa mošnjico, vi
bilo precej drobiža in zopet zahteva, da mu
odpre ograjo, predno da plača. Ker tega mi
hotel, vtakne gospodek mošnjo z drobižom an
gre k vozu, vzame malo torbico in poda iz, o
ničarju bankovec po 100 kron naj si plačan
po 22 vinarjev. Mitničar zagotavlja, da bri
menjati bankovca in prosi gospoda kaplana, sh
v drobižu, saj ga ima. „Imam drobiž“, reče n
ček, „pa jaz hočem s tem denarjem plačati. Od
reče, če že tako hoče, je dobro, naj pride d
du mu izroči ostanek od bankovca; za ime d
prositi. „Moje ime Vas nič ne briga“, ſki
prijazen duhovnik. Mitničarju je kmalu p
burke, — celo voznik je majal z glavo, — ot
reče, da bo bankovec zanesel na policijo. Oni
tedaj k redarstvu in tukaj začne kaplan zopis, —
staro burko in hoče plačati z bankovcem, —
mu kmalu ojasni, da si take burke morebiti
voliti s svojo kuharico, ne pa z mestnim Du
Nazadnje seže vendar kaplanček v žep in V
vinarjev v drobižu, nakar je tudi odpril h
ograjo in gospod kaplan se je odpeljal k Štaja
na južni železnici, kjer je pod imenom „kan
Selzeks“ dobro poznan.

Dobro mu je rekel. Pred kratkim pridigal pater Albert iz Krškega na grajščini v Škal nad Krškem. Vsa družina in sam graščak povorno besedam duhovnika. Črez nekaj časiju grajščak patru: „Če hočete pridigovati božjo pridigujte dalje, če pa hočete o politiki govoriti so vrata.“ Dobro mu je rekel graščak in da si bo pater to zapomnil. Dandanes že duhovniki govoriti o politiki proti deklam in in takim duhovnikom je treba pokazati dum!

Prav se jim zgodil. V velikonočnem te
iskali so se v Mariboru živeži, koje so ženski
na trgu ponujale na prodaj. Pri tem se je o
ženskah našlo, da so imele na prodaj mleko
z vodo in so zaradi tega morale iti kaše pč
larka Barbara Mahorič iz Zlatoličja, okraj Pi
nesla je v Maribor na trg poln žakelj klobas
so bile napravljene iz konjskega mesa in sta
tega še močno smrdele. Tem klobasam se,
rala zahvaliti, da se bo spoznala z okrožnim l
in njegovo kaznijo. Dragi kmetje, pazite da
čisto in nepokvarjeno, kar prinesete v n
prodaj. Če se vam enkrat ali dvakrat pose
prodate pokvarjen živež, enkrat vas vendar
in okrajno ali okrožno sodišče v tem ne po
Prinesite pa vslelej dobro blago, boste kmalu
ni kot dobri prodajalci v tem oziru, da sam
in sveže blago ponujate in imeli boste tu

ce. Ne bode vam treba cel predpoldan čakati, edno vam eden kupi blago. Tedaj čistost in zinost!

Tatvina denarnih pisem. Slučajno se je posredovali veliki tatvini iz pisem z denarji na sled priti. Sorko železniške postaje Zidanmost (Steinbrück) je 11. t. m., ko je po noči ob železnici šel, nekaj okoli 80 pisem. On je vzel ta pisma seboj, ki bi znake dol vzel, kajti največ pisem bilo je iz Amerike. Hčerka, ki je takoj slutila, da mora tukaj do hudo delstvo zraven biti, prosila je očeta, naj nani, kar je našel. Ta je res to storil in iznašlo, da je bilo iz pisem okoli tisoč kron ukradenih in tukaj je prazne zavitke, (kuverte) iz vlaka vrgel. Obrežju Save so otroci dva povezka praznih denarnih pisem našli. Poštno ravnateljstvo preiskuje to kar najnatančneje.

Od vlaka povožen. Od Sv. Duha v Lučah se Deželna železnica Poljčane — Konjice zahteva darilo in sicer po 14-letnem obstanku, prvo življenje. V nedeljo popoldan je povozil 82 let starega Matija Vekuš iz Mlač, kateri se hotel na železničnem tiru odpočiti in ni slišal njenega vlaka. Lokomotiva ga je zadela tako hudo, da je po nekaterih minutah brez da bi k zasu prišel — umrl. Od železničnih uslužbencev ni kazil noben te nesreče in se je to še le v postaji Duh naznanilo.

Več orožnikov! Piše se nam od Sv. Duha v Lučah: Zadnji čas se klatijo predrzni tatovi, kateri se srečajo po našem kraju. Pred kratkim so se nekemu kmetu blizu Poličan iz hleva voli vkradli. T. m. se je v tem kroju mesarju Škrabe iz zavoda hleva rejena svinja vkradla, na licu mesta vkradla in od tatov odnesla. Taki in enaki slučaji smerijo prebivalce, kateri so v velikih skrbih na njihovo lastnino in je vprašanje, da bi se nastopilo pri Sv. Dubu v Lučah orožniška postaja, zmiraj silno.

Dopisi.

Iz Jarenine. Dragi „Štajerc!“ Ni nam znano, da bi bil že dobil kak dopis od naših jareninskih devic, a vendar imamo tukaj celo nekako teh častilk farške čistosti. Kar se tiče nas samov, iz fare, nikakor nismo navdušeni od teh žetkih igralk gledaliških predstav, posebno ne, ker mislimo, da se bode tudi pri nas uresničila govorata, da vsaka deviška cvetljica, kateri zalivajo farški avazurji, kaj rada usahne, ali pa vsaj zgubi svoj cvet, da ostane potem ženihu navadno samo — iščeblo! Naše jareninske „device“ so si izvolile za predsednico neko na videz kaj pobožno, toda v resu prav korajžno zaljubljeno „jungferco.“ In to si, danes ogledati malo bolj pri luči! Seveda saslužita ta farška nedolžnost tebe dragi „Štajerc“ iz sva svoje duše, vedno povdarjajoč starim in mladim, pomembne vsaki na večno pogubljen, kateri te čita. A doma pa je ta „devic devica“ samo na videz pobožna

častilka Marije Device, med tem ko kaj rada na skrivem šepeče se svojim ljubčekom, ravno tako čita tudi na skrivem kaj rada in prav temeljito „Štajerca“. In kdo ga jej mora donašati? Njen ljubček ga mora prinesi vsikdar s seboj! Ker se pa kot zvest farški podrepnik ne upa, da bi si naročil „Štajerca“ mora ga vsikdar ukrasti, da izpolni željo svoji ljubici. Torej na eni strani zmerja (šimfa) ta farška devica „Štajerca“, na drugi strani pa ga prebira skrivoma se svojim skrivnim ljubčekom, na eni strani pobožno obrača pri molitvi v beli svoji obleki oči in se roti svojega nedolžnega življenja, na drugi strani pa poljubuje skrivoma svojega ljubčeka, to je zares prava pravcata farška podrepnika in take so naše jareninske farške device vse! Mi fantje pa bodemo čislali samo tukaj device, katere bodejo odkriti čitali „Štajerca“, se na njega naročile in se ogibale farške zapeljivosti, ker take bodejo postale enkrat pridne kmetice, poštene gospodinje! Teatra imamo mi kmetje itak že dovolj, igra se nam prav pošteno na davčnem uradu, igra se nam na polju, v vinogradih, na travnikih, v hlevih, povsod in če „štrigla“ kmečka deklina doma v hlevu krave, je to stokrat boljše, kakor da bi bila izvoljena od vseh popov v vsa farska društva kot predsednico. Te farske „device“ naj postanejo farške kuharice, naj igrajo potem po farovžih svoje teatre, mi kmečki mladeniči hočemo imeti za bodoče naše gospodinje in kmetice nepokvarjene, poštene kmečke dekline, katere sicer rade zahajajo v cirkev, katere pa se ogibljelo vsake kaplanije naj bi še se cedil tam v debelih curkih farški — med!

Več jareninskih mladeničev.

Iz Brežic. „Dragi Štajerc“ že precej časa je mimo, da nisi od nas nič slišal, moram ti toraj enkrat naznaniti, da tudi pri nas černosukneži in kutarji po tebi udrihajo, prejmi toraj dogodbico. Kakor vsako leto, tako tudi letos opravljajo verni kristjani sveto spoved za veliko noč, da bi bili te velike praznike v katerih je Zveličar od mrtvih vsal, čisti od prizadetih grehov in da bi se zamogli veseliti z angelji v višavi. V predpretečenem tednu šla je neka deklica k spovedi h frančiškanom. Spovedni oče izpräševal je vsakojako, tudi pozabil ni poprašati, kdo da so stariši deklice in kakove časnike da prebirajo pri hiši. Deklica seveda nič hudega slučeta, razodene vse in pove, je oče naročen na — „Štajerca“ in „Slovenski Narod“ izposodi si tudi včasih „vahtarico“, „tagblat“ in druge katere po večerah, kdaj, da mu čas dopušča, prebira. Spovedni oče pa hitro povpraša, ali tudi ona te časnike prebira, deklica mu odgovori da. Komaj zasliši kutar besedico da, zahrumel je v spovednici da je bilo groza in skoraj bila bi deklica strahu skopernela, dal ji ni prej odveze, dokler mu iskreno ni obljudila, tacih časnikov nikdar več brati, naročil ji je pa nasprotno, da naj se kratkočasi in bere „Naš Dom“, „Gospodarja“ itd. prej imenovane časnike potisne pa v peč. Deklica dobi odvezo, hiti prav obžalujoča od spovednice, a hipoma se obrne in poda se zopet nazaj, spovedni oče jo zapazi in popraša kaj da še želi, pravi deklica prav skesan,

pozabila sem na eden v nebovpijoč greh, katerega sem zamolčala in ta je, brala sem v „Slov. Narodu“ med drugim tudi članek „prašič v talarju“ in hipoma je zginila. — Kaj ne, da je dobro zadela! Mi verni kristjani pa pravimo, opravlajte kutarji vašo službo poštano, ne zlorablajte svetih prostorov za bedarije. Ste li pozabili na „Brežke lilije“ katere so pred dvema letoma tako lepo cvetele, mogoče da prineso letos sad in mislite si, da ko pridete na zbirco, bodo vam vaše kute dobro pokertačili in čez prag potisnili, kakor vi „Štajercu“ želite.

Od sv. Lovrenca v Siov. goricah: Pignarja najbolj to jezi, da lovske karte ne dobi. Kaj ne, gospod urednik, tega še o njem niste slišali. Da, da, gospod Pignar iz Gradušaka, glejte da vas jeza ne zadavi. Pa seveda, vzrok za jeziti je očiven. Če človek, kateri se že zanimo od mladi let za divjačino in lov se na stare dni hoče zanimati za njo gospodski z puško na rami, pa se mu ne dovoli. Zakaj li ne? Saj nosi baje gospod Pignar celo „škapulir“, pa vendar so se rekurzi in prošnje odbile. Ni čudno? Pa jaz tvoj prijatelj vem za te boljšo zabavo nego puška in divjačina. Tako sila je za delavce in tako segreje človeka če cel dan vzdiguje kramp ali motiko. Ne bi tudi ti hteli poprijeti tako kmetsko orožje? Bolje bi bilo! Če si pa že hočeš čas kratiti poj si večkrat na dan pesmico, ki sem jo za te zložil:

Pignar se je jezil.

Da lovske karte ni dobil.

Dab rajši z delom se potil,

Bi zdaj v starosti boljši bil!

Za danes dovolj iz našega kraja, prihodnjič pa si pogledamo našega župnika.

Eden, ki vse dobro vidi.

Veseli klerikalci. Iz Sv. Jakoba v Rožni dolini se nam piše: Naši klerikalci imajo večkrat zborovanje, katero traja do jutra. Pri sladkem vincu se najpred segrejejo in potem so tako vneti ti prijatelji črne suknce za svoje geslo, da celo na potu domu tulijo, kakor da bi volkovi prihruli. Seveda; tem se nič ne reče, saj so klerikalci pošteni ljudje. A jaz pa ne budem se dal še enkrat v nočnem miru motiti, in vem za višje gospode, nego so naši klerikalci, kateri jim bode usta zamašili, da ne bodo po noči tulili. To za zdaj v svarilo!

Eden, ki hoče po noči mir imeti.

Iz Kotlje. Uredništvo „Štajerca“! Prosim za odgovor na sledeča vprašanja: Ima župnik pravico, za krščenje otroka si eno krono zaračuniti, če je tudi otrok nezakonski? Sme si za listke za velikonočno spoved 10 vinarjev zaračuniti? Župnikov prijatelj.

Odgovor uredništva: Župnik nima pravice si niti za krst, niti za listke kaj zaračuniti. Če si je pa zaračunil, zahtevajte to nazaj. Če vam ne da svojevolno, pritožite se na okrajno glavarstvo, in moral bo vse kronice nazaj dati, ki jih je dobil za krščenje. To velja za vse fare. Dobro bi bilo, če bi si naročili knjižico, kje natanko najdete, zakaj in koliko zna župnik zahtevati. Naslov ji je: „Cerk-

vene pristojbine.“ Dobite njo skoraj v vsaki bučnici. Če hočete vam tudi uredništvo pove, kje jo lahko naročite.)

Iz Polenšaka. Ljubi Stajerc, ima župnik pravico prepove pismenošču „Štajerca“ pri cerkvi ne nikom razdavati? (Opomba uredništva: Župnik je pravice, da to pismenošču prepove. Pismenošča odda pisma in častnike kjer hoče lastniku, se v cerkvi ne, pač pa naročnikom, ki grejo v cerkev ali stojijo oddaljeni od cerkve, brez da bi bili službi božji. Če se še enkrat zgodi, da se župnik vtika v poštne razmere, ki ga nič ne brigajo, se je pritožiti na upravnštvo „Štajerca“, katero potem župniku že vjasnilo, kaj ima on pismonošč za prepovedovati. Mi prosimo, da se nam vsi dogodki takoj naznannijo in da dobro okrtačimo, ki mislimo, da se smejo v vsako stvar vtikati.

Nova tiskarna v farovžu v Slov. goricah. Iz Ruperta v Slov. goricah se nam piše: Kaj dandanes človek vse ne dokača, je skoraj neverjetno. Gostilni še noben faran vseh far tega ni doživel, kaj pa Naš župnik si je listke za velikonočno spoved delal in jih potem svojim faranom razdelil. Mogu da mu je denarju zmanjkalo in da ni imel potrebe nega drobiža, da bi si listke iz tiskovine Sv. Oskarja v Mariboru naročil, mogoče tudi, da je na listkih čisto pozabil. Ta zadnji vzrok, da je bil pozabil listke, je zelo verjeten in noben faran ne bo dvomil, da ni to res. Kako pa to, da je župnik pozabil? Oh ljubi farani, vsi vemo, kako se sedaj muči vica našega župnika, vedno hodi zamišljen okoli, učakljivost se mu bere iz obraza. Volitev za cerkev konkurenčni odbor je pred vratil in ta je kriv, je pozabil na listke. Saj vedno samo to študira, kako da bi dobil svoje „podrepnike“ v oblast; tega mu morali potem plesati, kako bi jim on zaživil. Veliko, veliko si prizadeva z prijaznimi besedami, kakor jih redko iz njegovih ust slišimo, prigovor faranom, naj volijo po njegovim acceptu, naj volijo, kako jim skerbeči župnik veleva. Prijazno besedilo vinca in en „štamperl“ mu bodejo morebiti tudi nekaj „podrepnikov“ privlekli, a nas nepokrivene kmete ne vlovi. Mi nismo tako žejni, da nas njegovo vino zmotilo, to pa mu svetujem, te to opravlja, zavolj česar je med nami. Kot Kristus namestnik in oznanjevalec naj pridiga mir, ne župnijska in dela sovraščvo. Temu zadnjemu do gospod župnik skoraj slovo, drugače bo naša priča, pečljivost minula in slabii nasledki bi znali nastati.

Prašajgakdo

Iz Vojniku pri Celju. Ljubi „Štajerc“, sliši nekaj iz našega trga. Radi bi te že večkrat našli, govali s kako novico, pa vemo, da imaš dela v trez. Sliši danes, kako v našem trgu hujščer proti nemški šoli. Da naši pravaki nemško šolo vse črtijo, je verjetno, če pomislimo, da večina knežnih starišev iz Vojniške okolice pošilja otrokoma nemško šolo. 1. t. m. vršil se je pri nas planček in čisti dobiček se je prepustil za siromasti otroki nemške šole. Pri tem plesu bilo je to

7
nogo Slovencev, — strašno, ko je vendar dobiček za nemško šolo. — Črez te uboge padla je celjska žaba“ z gromom in strelo, imenovala jih mürje in Bog ve kaj še za imena jim je zmisnila. Vojniški Slovenci? Smejali ste se jezi „celjske žabe“, regljanje te žabe vam je že dokaj znano in da se pameten človek zato ne zmeni. Poročati moramo ljubi „Štajerc“, da kmetje pri nas imenujejo nemško žabo“ namesto „Domovina“ doma svina. V tem čislanju si ti ljuba žaba. Ti ne primisiš, da te ti pristaši, ki jih imaš, zapustijo, ker se tako volo na tvoje regljanje sliši. Kmetje Vojniške okolice rekli, da bodo sami med seboj veselico priredili disti dobiček bo namenjen nemški šoli. Morebiti si tedaj žaba od jeze! Neustrašen posestnik.

Iz Morja pri Framu. Oča Tevža Koren je naš župan. To bi sicer ne bila nesreča, ako ne bil Tevža strasten častilec farovžev. Pa še to bim odpustili, ako ne bi bil vedno tako zamišljen. Nemak vedno in vedno mora študirati, da skrpa upaj za klerikalne časopise kak dopis in to je zmanjša občane skrbeti. Kot njegov prav dobr priatelj in znanec mu svetnjem, naj bi opustil te bežje, naj bi raji skrbel za občino, posebno za občine steze. Tevža, ti opaziš pri ljudskih občinah malenkost, celo napisi te bodejo v oči, kako to, da ne opaziš strašansko slabih cest v svoji občini? Tvoj „študiran“ sin in pa tvoj prezen „učen“ soseg, naj bi raji vzela motiko in v roke, ter bi šla popravljat občinskih cest, kar pa da se pečata s politiko. Kaj bi bilo ako bi sploh enkrat naš občinski zastop spremenili in v njega mlade, sveže (frišne) moći. Stari kolose „znuca“, naj bi šel bil tako pogostokrat. Tevža, da pa sem tvoj prav dober priatelj in poznam tvoje razmere prav dobro, tega mi ne zameril. Zakaj pa nisi poročal klerikalnim neke dogodbice o — figah? Tevža, ali še se minjaš, kako sva svoj čas trgovala (hantlala) s ranjami in kako želen si bil — fig? Plačala sva vino od kostanjev in fig, kostanje so nama pugle sva pa morala dati nazaj! Zakaj le neki? Tevža, za to pa le mirno in pametno! Popravljaj in dobra si spet bodeva! Gospod urednik, pričnosti si ogledam malo bolj natanko en par novov v naši bližini in Vam poročam o njih je začelo v njih — smrdeti. Tudi na znanega učnika iz Frama ne bodem pozabil!

Prijatelj dobrih cest.

Iz sv. Marka p. Ptuju. Piše se num iz sv. Pred prazniki šel sem k spovedi. Med drugim sem tudi, da nisem bil vsako nedeljo pri božji. Ta velik greh zahteval je tudi primerno. Pridiga, dolga in ostra, molitve za pokoro so bile, a jaz bi moral se posebno pokoriti in zraven tih pokore še 20 kronic v farovž prinesi za.

Dober kristjan.

Opomba uredništva: Ta je pa nova, da mora na pokoro kronice v farovž nesti. Mislijo že niki, da so na Rusoskem in kmet je njihov

sužnik. Čakajte, čakajte, tudi za vas pride dan pravice).

Začne se jasnit. Iz Celja se nam poroča: Trg Mozirje dal je vzgled vsem spodnještajerskim trgom in vasem: Misli smo, da tamkaj može vladajo, ki vse raje slišajo, nego nemško besedo. Pa glej! Iz trirazredne šole naredili so sedaj štirirazrednico, in sicer se je določilo v občinskem zboru enoglasno, da se bo v 4. razredu samo v nemškem jeziku podučevalo. Kako se nam poroča, celo občinstvo hvali to podjetje.

(Opomba uredništva: Ljubi kmetje, posnemajte tržane naprednega Mozirja. V Spodnjem-Štajerju imamo mnogov trgov, kjer so celo šestrazredne ljudske šole, in koliko nemščine se naučijo otroci v šestrazrednici? Zahtevajte, da se vaši otroci nemščine naučijo, katere učit jih morate na tuje pošiljati).

Od Svetega Jurija ob Ščavnici. V številki 13, „Slovenskega Gospodarja“ me je nek klerikalec kaj močno krtačil, ker imam nemški napis. Dragi mi, nisi videl, da imam poleg nemškega tudi slovenski napis? K meni tudi zahaja dokaj prijateljev Nemcov in dajo mi eno ali dve kronici zasluziti. Bržkone mi zavidaš ta pičli zasluzek, ko si pa ti stotake pri Nemcih zasluzil, denarja nisi črtil? Jaz sem ti za tvoj članek v „Gospodarju“ celo hvaležen, ker sedaj je mnogo ljudij za me zvedlo in ti mi delaš s tvojim dopisom dobro reklamo. Le naprej!

Tvoj hvaležni, znan prijatelj.

Iz Zgornje Polskave. Naš velečastiti gospod mažiljeneč ima svoje farane za silno zabite in telebaste. On misli, da nič ne vidijo, nič ne slišijo in nič ne zapazijo. Toda mi mu povemo, da smo ga tekom teh treh let, odkar nam pridiguje, dobro spoznali in ga morebiti bolje poznamo, nego on sam sebe. Ker ga tedaj tako dobro poznamo, ker smo ga tedaj tako dobro pregledali mu tudi več ne verjamemo vsega in ne trpimo, da bi z nami delal, kar on hoče. — Že pred letom dni, skoro ob tem času, smo mu namignili, da se je začelo v kmetskih glavah jasnit, in da naj ne ravna tako, kakor da bi imel bogate kmete pred seboj, mi smo same sirotice. Pa kakor vidimo, šele so mu naše besede pri enem ušesu noter, pri drugem pa spet vun. Prav kakor lani, je tudi letos zahteval, — mi ne vemo, od kod si je vzel to pravico on reče od „škofa“ — po eno kronico letne cerkvene stolnine, čeravno smo več kakor skozi 30 let plačevali samo po 60 vinarjev. A ne samo to, še nekaj novega je letos dodjal. Ne v cerkev, v župnijsko pisarno se je moralo priti, in sicer najpred nežni spol, ženske, potem še le surovi, napuhnjeni spol, možki. Mislij je, da bo od žensk, ki so mehkega srca, lažje kronico dobil, nego od možkih. Pa vse zastonj! Močno se je blamiral. In kako grozno hud je postal naš dušni pastir, če mu je kdo hotel plačati po stari navadi, samo 60 vinarjev. Če se je s kom dobro skregal zaradi plače in je ubogi kmet jezen zapustil pisarno, je naš velečastiti gospod verno na uho vlekel in zraven stoječega moža prosil,

naj taisto stori, da bi slišal, ali ga „šinfa“ jezen kmet gredoč iz pisarne in bi ga zamogel potem tožiti, in mu namesto ene kronice iz žepa izvlekel za dohtarja in sodnijske stroške več lepih, bliščičih kronic. Vpravšamo pa, zakaj li se tako poteguje za kronico! Bog si ga vedi. Pa to mu rečemo, naše avstrijske kronicе so prelepé, presvitle, da bi jih meni nič, tebi nič njemu dali. Drugo leto bo morebiti „goldinarček“ pobral in nam krone pustil. Človek si pa nebi mislil, da so vendar ljudje v naši fari, ki rečejo, da je prav, kar župnik pove in dajo kronco in bi tudi dali goldinarček, čeravno se potem na skrivnem jočeo za zgubljeni denar. Mi pa, ki drugače mislimo, svetujemo vam samo to. Preselite se nekam, da od vas nič ne bomo več slišali. Jokal se gotovo nikdo ne bo. Ker se pa vendar včasih smejemo in nam vaše ravnanje, vaša „sveta“ jeza včasih toliko veselih uric povzroči, hočemo biti hvaležni in vam obljudimo za slovo veliko bakljado z muziko, in že nabiramo po eno kronico, da bo vse za slovo pripravljen. Vsi časniki bojo govorili o svečanosti, katera se bo vršila na dan vašega odhoda. V imenu vseh faranov.

Sv. Andraž v Slov. goricah. Dragi „Štajerc“, sme nam naš novi poštar „Štajerca“ zadržavati in pismenošu prepovedati, ga nam dostaviti? Mi si moramo baje sami po njega priti. — Več naročnikov. Dragi naročniki, Vaš poštar nima te pravice, on Vam mora vsa pisma in časnike dostaviti po pismenošu, če spadate pod občino Sv. Andraž. On je k temu po postavi primoran, morebiti še tega ne ve, ker je nov v službi. Pač pa si morajo tiste vasi, katere ne spadajo pod Sv. Andraž same na pošto priti po pisma in časnike. Vse druge zlorabe ali hujskarije proti našem listu naznanite nam takoj, da zamorem vsem sovražnikom našega lista, tem klerikalnim tepcem pravo pokazati.

Uredništvo.

Razne stvari.

Samomor brezumnice. Posestnico Alojzijo Weiss našli so 10. t. m. z veliko rano na vratu v krvi na postelji ležati. Ona je brezumna (nora) in je bila delj časa v norišnici. Lani je prišla domu, da bi do kraja vzdravela. Rano si je sama prizadjala z velikim kuhinjskem nožem, katerega je bila po dne v posteljo skrila. Smrt jo je rešila kmalu groznih bolečin.

Dve mestni razrušilo, 1000 ljudij ubilo. Zdaj še komaj zadohimo poročila o nesrečah, ki jih je zadnji potres povzročil. Glavno mesto Mandi se je do tal razrušilo. Mestu Sultanpure se baje ni bolje godilo. V obeh mestah je okoli 1000 ljudij smrt našlo pod razvalinami hiš.

Skrivnost židovske krčme. V vesi Dobrzyce, okraj Kroštin, na Poljskem, stoji ena krčma že dokaj let, in je vedno v židovskih rokov. Sedanji krčmar, tudi žid, dal je podreti staro poslopje, da bi novo postavil. Pri razdiranju našli so delavci človeške kosti pod tlami spalnice. Nekaj dnij pozneje našli so zopet kosti od večih človeških trupelj. Državno pravdništvo preišče to natanko, morebiti se mu po-

sreči, da odkrije grozne zločine, ki so se zgodili tej krčmi.

Strašno maščevanje. V zaporu v Kiewu se en kaznjenc grozno maščeval. V spodnjem nadstropju ječe je bilo v eni sobi 11 kaznjencev, med njimi 17 letni tat Ivan Kalašin in en žid, z imenom Abraham Goroščefsky. 30. marca obesil je eden kaznjencev svojo srajco na okno, da bi se posušil. Ko jo je hotel spet spraviti, ni je bilo. Pri iskanju zapazil je Kalašin, da je žid nekaj skrival, in med nazadnje so našli srajco pri židu. V pričo vseh drugih kaznjencev zagrozil se je žid Kalašinu, da ga še njega pomnil. In res, grozno, skoraj neverjetno, surovo, maščeval se je žid. Ko so vsi po noči spali, vstal je žid in stopil k svetilnici. Čuvaj, kiči ravno mimo šel, ga zapazi in ga praša, kaj da bi opraviti pri svetilnici. Žid je rekel, da jo je sa malo odškrnil in čuvaj je šel dalje. Črez nekaj časa pa zбудi spanjače krik. Grozen pogled! Maščenec Kalašin bil je ves v ognjo, od bolečin in zmoten tulil in skakal je po celi izbi, nesrečnež, žiglje baklja. Ogenj so sicer pogasili, pa vendar žid Kalašinu smrt gotova, ker dobil je grozne opekljice. Žid ga je bil z petroljem spečega polil in potrebljal.

Morilec Jack, ujet. V New-Yorku so nekaj moža ujeli, kateri je obstal, da je on tisti morilec Jack, ki je pred 15 leti, toliko ljudij s tem umoril, da jim trebuh razparal. Policija misli, da je zaresal Jack, ki je po celem svetu poznan po svojih groznih činjih, posebno, ker so ga v New-Jorku zaradi takih hudodelstva zaprli. Misli moramo, da tak človek ne more biti pri zdravi pameti.

Poduk v sadenju in reji zelenjadi. Na deževnem vinorejski šoli v Mariboru vršil se bode poduk v sadenju in reji zelenjadi od 11. do 13. majnja. Učilo se bode, kako moramo zelenjad sejati, kako najbolj v korist uporabiti. Sprejelo se bode 20 učencev tega poduka. Oglasiti se je do 5. majnja pri ravnateljstvu vinorejske šole v Mariboru.

Izkajoča božja podoba. Kako se Bolgarci proti Grkom skoz „čudodelno božjo podobo“ hujskajo, prepoveduje neki angleški mohamedanec Scheick Kullah Kviliam. Božja podoba, katera se na prestrani omare nahaja, se prenaša po vseh okoli Monastir. Skoz umno mehaniko pridejo podobi sestavljene in skoz gorečo molitev duhovnov govori slednje besede, katere izhajajo iz v omari skritega fonografa: „Joj Vi Bolgarci, resnični pridružniki svetega kralja. Vi ne bote nikdar uspehl proti Turkom dosegli točno časa, dokler ne bote Grke Bogu kot dar doprinete. Grki so krivoverci, in krivoverec je v božjih očeh bolj preklet kakor nevernik. Ubijte tedaj Grke in prizaneste njim, po tem Vam bo Bog dal Vašo dobroščino.“ Predstava se zmiraj v cerkvi vrši in ob podobe gorijo sveče. Tako kakor — kje drugod!

Tri umoril. Iz Londona se nam poroča, da je prišel pred 2 meseca v Kensak Rise, severno predmestju Londona, en mož, z imenom Devenski v odpravdništvo (Spedition) Bannister in je iz

kaj pohištva in en plehнат kovček v shrambo. Dolgo se nikdo ni oglasil zaradi pohištva, dokler ni nekoga dne prišla tašča in poprašala po shranjenih starih. Ko je zagledala kofček, vzklilknila je, kakor bi slutila kaj je v njem, na ves glas: „V tem kofčku je mrtvo truplo moje hčerke.“ Hitro so pošli po policijo, katera je kofček odprla. In grozalj se v njem mrtvo truplo gospe Deveraux in njenih dveh malih otrok. Storilec polil je trupla z klejem (Leim), tako, da se ni mogel nad razširjati. Deveraux je takoj policija prijela in v zapor vrgla. Vendar se misli, da storilec ni pravi pameti.

Prijetno presenečenje. Iz Kopenhagena se piše: Nado dekle iz nepremožnega stana je iz Svedskega došlo, da bi listek vzdignenih številk petega razreda Švedske razredne loterije pregledalo in eno obnovljeno število za šesti razred sprejelo. Kolekter ji naznani, da je v petem razredu tisoč kron dobila in izplačala sveto z kronskimi stotaki. Srečne dekle je v svojih zalogah nakupovalo in je dotične reči izplačala skorat s stotakom. Uslužbencem se je to početje zdalo zelo in naznanijo reč skrivno policiji. Kmalu je bil civilni uradnik, pokliče dekle na stran in vpraša jazno, od kod ima denar. Ko odgovori, da je dobila denar v loteriji, vpraša uradnik po kolekterju, kateremu sta se potem oba peljala. Uradnik se predstavi in želi zvedeti, če je mlado dekle danes vredpoldnem . . . Nato mu seže kolekter v besedo izgovarjajoč: Moja gospodičina, Vi ste 10 tisoč zadebi in meni ni bilo mogoče za Vašo bivanje zdeti. Na ta način je policija nemisleč mlademu skletu k denarju pripomogla.

Gospodarske in gospodinjske stvari.

Kako je ravnati z porjavelim vinom?

Rjavkasto barvo vino dobi tedaj, če je v moštlu mnogo soka od gnilega grozja. pride tako vino zrakom v dotiko, kmalu porjavi. To prihaja od tod, da izvlečki iz gnilih jagod s pomočjo kisleca delajo vosteninske spojine, ki se potem težko usedejo. Tako vino se mora pretočiti v čist močno zažveplan. Vsled tega se te gnilobne snovi tako spremene, da ne povzročijo več rjavenje vina. Med tekomp 15 do 30 dnij se vino precej sčisti in več ne porjavi, ko prido z zrakom v dotiko. Se li pa vino vendarle polnoma ne sčisti in je tako nekako motno, kalno in treba cistiti z želatino (žolico). Dobro želatino najda vsaka večja trgovina z špecerijskim blagom pod imenom želatina loignet. Ena tablica te želatine zata 30 g. in stane 20 vinarjev, ter zadostuje za polovnjak, torej okroglo za 3 hektolitre. Čistilo se pripravlja tako: Želatino, kolikor se je rabi, je vti v snažen prst in razbiti v majhne koščke, kar je potem namakati tako dolgo v mrzli vodi, da želatina zmehča, razbuhne, nakar se voda, kar je preveč odlije. Nato se med vednim mešanjem pri-

liva vino (4 litre na eno tablico t. je na 30 g) tako dolgo, dok da se želatina popolnoma razstopi. Sedaj jo je dobro stepsti s čisto t. j. snažno metlico, da se močno speni. Tako pripravljeno čistilo se vlije v sod iz katerega se je poprej odtočilo 1 do 3 škafa vina, da ne sili taisto pri veki vun. Ko se je čistilo spravilo v sod, se vino z lesenim drogom ali s pocinjeno verigo dobro premeša; železna se ne sme jemati, ker bi utegnilo v vino priti preveč žezeza, vsled česar bi vino počrnelo. Potem se dolije vino, katero je bilo prej odtočeno, se še enkrat vse premeša, ter sod zapre. Prvi dan se tu pa tam nekoliko po zgornjih dogah s kladivom potrkava, da se čistilo ne prijema dog. Želatina dela takorekoč mrežo po vsem vinu, katera se pogrezuje in vse snovi, ki povzročijo kalnost, seboj potegne. Kako hitro se kaže, da je vino čisto, torej, da se je vsedla vsa gošča, ga je treba takoj pretočiti, sicer bi se lahko zopet skalilo.

Poslano.*)

Nekoliko luči.

„Ko bom dovolj močan, udaril bom po farjih in po dohtarjih, ker kmet je moj gospod.“
Ivan Križman.

Ko je zagledal lansko leto avgusta meseca luč sveta „Slov. Štajerc“, so obšli slovenske politike različni občutki. Nekateri so takoj rekli: „Kaj pa je tebe treba bilo?“ drugi so zaklicali svoj: „Pozor!“ Nekateri so zmajevali z glavami, drugi zopet so ga pozdravili s pritajenim veseljem. Dasi je „Slov. Štajerc“ zatrjeval v svojem programu, katerega je sestavil nek ljubljanski odvetnik, da bode strogo naroden in da se ne bode vtikal v domači prepir, bi bili vendar vsi slovenski politiki, ako bi urednika „Slov. Štajerca“ tako poznali, kakor ga ne poznajo, takoj zaklicali: „Proč s Križmanovim Štajercem!“ Toda mi se prav nič ne čudimo, da je Križman pridobil s svojim usiljivo priliznjenim vedenjem nekatere gospode za svoje umazano podjetje. Gospodje so mu sedli na limanice, kakor mu je sedel že marsikdo drugi. Nismo sicer politični prijatelji slovenskih voditeljev, vendar nas veže poštenje in naša časnikarska dolžnost, da svarimo slovenske politike, da se še o pravem času izognejo blamaži, ki jim preti od poštenjaka Križmana. Kadar ima Križman že precej „ta kratkega“ in pa pol dacata čajev v svojem malem telescu, tedaj se vzravna, napihne kakor krota, ki je hotela biti tolikšna ko vol ter izgovori „regimentne“ besede: Aston das ding, das ding, aston das ding, pr' moj' duš, das ding, naš list je preveč dohtarski, das ding, je čisto dohtarski! Zato pa imamo, das ding, tako malo naročnikov!“ — Ako se ga vpraša, kako to, da je njegov list dohtarski, ko vendar še ni v nobeni številki zagovarjal dohtarjev, tedaj se zopet zvravna mali Križman, ter zopet izgovori „regimentne“ besede: „Das ding, dohtarski je, pa je! Das ding, das muss anderst werden, das ding!“ Mimogrede morama omeniti, da Križman jako rad nemškutari, kadar ga ima

* Za ta dopis uredništvo in opravništvo ni odgovorno.

malo preveč v svojem kurjem želodčku. Farji so sleparji, dohtarji pa oderuhi; tega mnenja je Križman vedno! To svoje mnenje povdarja tudi napram svojim zanesljivejšim znancem posebno rad takrat, kadar je uže malo preveč „duha“ v njegovih možganih. Da je Križman velik domišljivec, ve vsakdo, ki ga pozna. Po njegovem mnenju se tresejo pred njim vsi slovenski politiki, zlasti pa slovenski duhovniki. „Farji se mene bolj boje, ko ptujskega „Stajerca“, ker vedo, da sem jih bolj nevaren in da je vse učiteljstvo na moji strani.“ Mogoče je res, da se farji boje Križmanovega „Stajerca“, tako zelo se ga pa gotovo ne boje, kakor si domišlja Križman. Take duševne reve se pač ni treba nikomur batiti. Strah pozna samo Križman, ki se tako boji farjev, kakor hudič križa. Poglejte njegov list, pa boste videli, kako se boji da ne bi razžalil kakega duhovnika. Tako rad bi udaril Križman po duhovščini, pa si ne upa. „Če bi farji slutili, kam plovemo, potem bi bili uže davne udarili po mojem listu, pa Križman je lisjak in ga farji ne bodo pogruntali.“ Tako govori Križman in si zadovoljno manj roke. Kakor uže gori povedano, ima Križman tudi slovenske dohtarje, to je odvetnike, v svojem želodcu. Tudi s temi bode pometel, kadar pride njegov čas. „Če bi slovenski dohtarji ne bili taki oderuhi, bi bilo slovenstvo na Štajerskem že davno rešeno. Ker so pa še večji oderuhi, kakor so nemški dohtarji, zato jih slovenski kmet ne mara.“ Tako zatrjuje Križman, ki hoče sam na svojo roko pripraviti štajerskemu kmetu nebesa uže na tem svetu. Na kak način misli to storiti, povemo našim kmetom v prihodnji številki na kar jih uže danes opozarjam. Slovenski advokatje so se torej silno zmotili, ako so mislili, da bode Križman izpeljal slovenskega kmeta v njihove vode. Mislili so, da bode Križman razpršil črno meglo, ki obdaja našega kmeta, pri tem pa so popolnoma pozabili, da je njihov varovanec faliran trgovec, ki stremi samo za tem, da si napolni svoj prazni žep. Mari je Križmann liberalizem ali klerikalizem ali narodnost; vse to mu je deveta briga. Glavno mu je poln žep in pa — slava. Da pa doseže to, hoče izkoristiti liberalizem, klerikalizem in narodnost, najbolj seveda tistega, ki se da še najpreje preslepiti, to je slovenskega kmeta. Križman je samo „Geschäftsmann“ pa nič drugega! — „Čez čas bo nesel „Slov. Štajerc“ toliko, da bom lahko dal vsako leto tisoč forintov na stran.“ Tako se tolaži Križman sedaj ko mora včasih sedeti pri praznem štamperlu. Pa za štamperle redkokdaj zmanjka denarja, preje ga zmanjka za marke, tako da se včasih pripeti, da se „Križmanov Štajerc“ samo zaradi tega ne more oddelati o pravem času, ker se mora čakati, da pride kaj naročnine, da se morejo kupiti znamke. Gotovo je vsakemu znano, da veliko štamprlov in „frakelnov“ vpliva na človeka tako, da ne ve, v kateri gostilni je pustil za svoj list namenjene dopise, ki jih navadno nosi s seboj v svojih žepih. Tako se mu je primerilo, da je pustil za časa svojega bivanja v Kamniku važne dopise v kamniški kavarni. Seveda se je potem govorilo po mestu, da je bil „gospod urednik“

pošteno nadelan. Še važnejše dopise pa je pustil prih neki gostilni v Kranju. Gospod dr. Gr. je lahko ves da niso dopisi prišli v nepravne roke. Tej Križmanov pozabljljivosti pa se ne smemo čuditi, kajti „gospod urednik“ se ga včasih tako naleže, da zbjiga regl tretji, četrti ali peti uri zjutraj na zaprta gostilnišča vrata, da, včasih se zavalil tudi po tleh, tako da morajo vzdigovati. Pa kakor na eni strani Križman lahkomiseln razmotava z denarjem, tako zna drugi strani zelo varčevati. Našim zakonskim moženjipriporočamo, da posnemajo Križmana zlasti takrat, kadar je žena v otročji postelji. Kaj je na primere potreba ženi kur, pohanih šnit, vina in sto drugih še dražjih reči?! Malo neslanega fižola se ji dà, je! Zato pa ni nič čudnega, ako da žena takem možu „ta suho“ ako pride čez dva ali tri meseca domov. „Zate sem mrtva“, je zapisala Križmanova žena na doposlanega ji „Slov. Štajerca“ ter poslala istega Križmanu nazaj. In tak človek se hoče vsiliti poštenim slovenskim kmetom za nekakšnega voditelja. Da vladajo na Slovenskem zelo nezdrave razmere dokazuje najbolj to, da se je sploh mogel vriniti med Trs prvake slovenskega naroda človek, ki ima edino t Gr zaslugo, da je postal vsled preobilo zavžitega žganja faliran trgovca in faliran poštenjak. Slovenskim prvakom lahko čestitamo, da so dobili v svojo srednjeveleuma, ki jih bode rešili iz vsakih morebitnih kazenskih preiskav, kajti med slovenskimi voditelji gre ni človeka, ki bi se tako razumel na kazenske paragrafe kakor urednik „Slov. Štajerca.“ Saj ima pjeti tudi vedno kazenski zakonik v rokah. Predno gre s spat ga študira, predno vstane ga študira, pred jedi ga študira in predno pije svojo navadno „merico“ šnopsa ga študira. V kazenskem pravu ima torej vse teoretične in praktične izkušnje ter bode lahko brez vsakih težav iztrgal vsakega slovenskega voditelja in kremljev državnega pravnika. To pa seveda samodotlej, dokler bode Križman potreboval slovenski politikov za dosego svojih namenov; kadar doseže te potem bode vrgel slovenske voditelje med staro šaro. O uredniku „Slov. Štajerc“ bi lahko pisali še marsikaj, pa za banes bodi dovolj. Kako misli pomagati slovenskim kmetom, povemo, kakor uže gori rečeno v prihodnji številki. Slovenske politike opozarjam na Križmanove besede, katere je izgovoril že neštevilnokrat rekoč: „Ko bom dovolj močan, udaril bom po farz jih in po dohtarjih, ker kmet je moj gospod.“ Sapientia sat.

Pisma uredništva.

Dopisnik iz Sv. Ruperta. Hvala za poslani dopis. Opozorimo vas na naš današnji članek, s katerim se tudi Vašini želji ustreže. Prosimo, kaj drugega prihodnjic.

Sv. Jurij na Ščavnici. Preveč osebno, ni mogoče prosimo kaj drugega.

Virštajn. Naslov oskrbnice se glasi Josefine Rosman Gaberje št. 18, pri Celju.

Makole. Mi popravimo naš članek v zadnji številki, da nista kaplan Kramaršič in nadučitelj tožila fantov zaradi slabega petja v cerkvi, ampak sta bila samo kot priči pri obravnavi zaslišana. Po pomoti se je pisalo, da sta onadva tožila.

Kalobje. Vaš dopis prepozno sprejeli za to številko; prihodnjič gotovo v listu.

Dobje. Hvala za dopis; prinesemo prihodnjič, za to številko ni mogoče.

Faaf: Kar »Slovenski Štajerc« piše, naj Vam bo, kakor reglanje žab. Poštenjaki so, katere ta cunja blati.

Rogačka Slatina: Imena dopisnikov se ne priobčijo.

Kokoše pri Slov. Bistrici: Za prihodnje občinske volitve se vzdramate in izvolite v vašo korist napredne može.

Praško domače mazilo iz lekarne B. Fragnerja, c. kr. dvornega založnika v Pragi, ki slovi že na 50 let kot preizkušeno domače zdravilo, vključuje holečine, preprično vnetje in pospešuje celjenje, vsled česar se je razstrelilo že po celi monarhiji in ga imajo v zalogi vse lekarne. To mazilo ne izgubi tudi če ga leta in leta hranimo nič na učinku in bi ga vendar tega ne smelo majnkati v nobeni hiši. Dobiva se tudi v tukajšnji lekarni gospoda Behrbalka.

Kateri boleniki rabijo z najboljšim uspehom naravno vračilo, namesto Franc Jožefov grenki vrelec (Bitterquelle)? Vsi tisti, kateri so prisiljeni služiti si svoj kruh bodisi s telesnim, bodisi z duševnim delom in ki občutijo vsled teh naporov motenje v prebavljanju, sploh v važnih telesnih organih. Pa tudi tistim ubogim srečnim, kateri so uživali prebilino ob mizi življenja in katerim grozi debelost se svojimi neznosnimi obutki, se priporoča za njihovo zopetno zvratitev kot najboljše in edino uspešno sredstvo Franc Jožefov grenki vrelec.

Loterijske številke.

Prst, dne 15. aprila: 5, 67, 25, 90, 41.
Gradec, dne 22. aprila: 17, 9, 70, 67, 59.

Franc Jožefov

grenki vrelec (Bitterquelle) 66
nejboljša grenka voda. (Rabi se ta voda tudi med drugim
v splošni dunajski bolnišnici.) Zaloga pri V. Schulšlak v Ptiju.

Klijucavnicaškega učenca
sicer najraji kmečkega sina
sprejme Karl Schön, klijucničar v Slov. Bistrici.
182

Umetne gnoje
Tomažev Žlindro, kalijevo
sol prodaje pod ceno

Kupnik, Konjice Gonobitz
sprejme se tudi močni
in zdravi trgovski učenec.

Dva učenca 129
dobro šolsko izobrazbo, ki sta
nemškega in slovenskega
takoj sprejme v mešano
čuvino Josef Klinger, trgovec v
Gracu. (Windischgraz),
194

Lepa hiša

zgodovinskimi poslopiji vred se
naj pod ugodnimi pogoji proda.
Na stoji tik glavne ceste, v bli-
zini stare cerkve ima 2 izbi, ku-
tijo in 2 kleti. Tik hiše je jako
vrt. V hlevu ima prostora po
dvir zivine, razven tega do 10
zivin. Z hišo vred lahko se kupi
travnik. Cena je 1500 gold.
polovico kupnine se počaka.
je sposobna za kakega tr-
govca. Naslov (adres) pove
»Štajerc«. 189

V najem se da

pod ugodnimi pogoji od 1. maja
naprej lepo manjše

posestvo

ki je oddaljeno kakih 20 minut
hoda od mesta Ptuja. Naslov
(adres) pove uredništvo Štajerca.
191

6 lepih malih posestev

od 1200 do 10000 goldinarjev je
na prodaj. Posestva s hišami in
gospodarskimi poslopiji ležijo ob
glavni cesti blizu mesta Maribora
v lepem in veselom kraju. Zemlja
je rodotvorna in za obdelovanje
lahka, Cene so tako nizke. Več se
izve pri Franc-u Podlipnik v Mari-
boru, Thesen štev. 42.

Kovački pomočnik,

kateri zna dobro podkavati, se
tako sprejme pri Betty Tamm,
kovačija v Ptiju. 192

Usnjarski učenec

15 let star, močen, se takoj sprejme
pri Dragotinu Kirbiš, usnjarski pri
188 Sv. Trojici v Slov. gor.

50 vozov sena

za prodati. Vprašanja naj se na-
slovijo 187

Gut Rotenturm pri Radgoni.

Vazičke za otroke

v katerih lahko otrok sedi, pa tudi take za ležati,
imata vedno v zalogi in priporočata 184

Brata Slawitsch v Ptuju.

Cena: 12, 16, 20, 30, 36 do 40 kron.

Vazički so lenco in močno izdelani, cena pa je
jako nizka. Pismenim naročilam se točno ustreže.

Učenca

tako sprejme Jos. Goriupp
usnjarski mojster v Ptuju.

Kovačnica

ležoča ob okrajni cesti z velikim predmetom se da
v najem pri

Ed. Suppanz v Pristovi pri Poljčanah.

Staroznana trgovina z mešanim blagom,

s vso potrebščino, kakor tudi stanovanje, se
da pod nizko ceno v najem. — Vprašati je
pri Ferd. Rakef v Vojniku pri Celju. 198

Zaloga

Radenske slatine

(Radeiner Sauerwasser)

na debelo in drobno priporočata posebno gostilničarjem

Brata Slawitsch, trgovca v Ptiju.

Lepo posestvo

v trgu Podčetrtek obstoječo iz enonadstropne lepo
zidane gosposke hiše z 10 sobami, gospodarsko po-
slopje z smerečnim vrtom itd. čez 26 oralov zemlje
od te 4 orale njiv, 19 oralov travnikov, 1½ oral vrta,
1½ oral hoste itd. brez gospodarskih potrebščin in brez
dolga in se tudi lahko razkosi. Ta kraj ima zelo
ugodno podnebje in je posestvo radi bližine toplic
Rogatec—Slatina zelo sposobno in na zdravem pro-
storu. — Postaja železnice je Grobelno, južni kolo-
dvor. Bolj natančno se izve pri notarju v Oberzeiring
Zgornje Štajersko. 192

„Štajerc“

išče zmožnega

urednika.

Ponudbe naj se pošljejo na upravništvo „Štajerca.“

Hranilnica (Sparkassa)

vlad. državnega mesta Ptuj

Vstanovljena
leta
1862.

Čekovnemu ra-
čunu št. 808051
pri c. kr. po-
štno-hranilničnem
uradu.

Mestni de-
narni zavod.

Giro konte pri
podružnici avst.
ogersk. banke
v Graden.

Uradne ure
za poslovanje s
strankami ob de-
lavnikih od
8—12 ure.

Občenje z
avst. ogersko
banko.

priporoča se glede vsa-
kega med hranilnične zadeve spada-
jočega posredovanja, istotako tudi za posredo-
vanje vsakoršnega posla z avst. ogersk. banko.
Strankam se med uradnimi urami radovoljno in brezplačno
vsaka zadeva pojasni in po vsem vstreže.

Ravnateljstvo.

22222222222222 Hranilnica (Sparkasa) mestne občine Celje.

Stanje vlog interesentov dne 31. dec. 1902 K 9,808.551.21

Vloge od 1. januarja 1903 do 31. decembra

1903 z obrestmi vred > 4,312.950.22

Od tega je odračuniti: K 14,121.501.43

Svote, katere so se od 1. januarja do 31. de-
cembra 1903 vzdignile K 3,264.661.30

Stanje vlog interesentov dne 31. dec. 1903 > 10,856.840.13

Hipotekarna posojila K 6,246.645.43

Mejnično stanje > 85.126—

Posojila na vrednostne efekte > 16.329.83

Efektivi zaklad > 3,453.858—

Posestva > 183.000—

Imetek, katerega ima hranilnica za dotacijo

pri kreditnih zadruži > 317.000—

Vloge pri kreditnih podjetjih > 330.425.20

Stanje blagajne "kase" > 91.22.963

Glavni rezervni zaklad > 564.881.88

Posebni rezervni zaklad za kurzne diference > 315.353.92

Zaklad za penzije > 32.448.21

Visokost za obresti: Pri vlogah 4% in se plača

rentni davek od hranilnice (sparkase) same.

Shranjevalne vloge se sprejmejo.

Mestna hranilnica

387

(sparkasa)

v Ormožu

uraduje vsako sredo in soboto od 8 do 12 ure pred
poldan. Pojasnila se dajo vsaki čas brezplačno.
Vloge se sprejemajo vsaki dan. Vloge se obrestujejo
polmesečno, toraj od 1. oziroma 16. dneva vsakega
meseca, v katerem se je denar vložil in do 15. ozi-
roma zadnjega dneva meseca, v katerem se je denar
vzdignil.

Obresti se dne 30. junija in dne 31. decembra
vsakega leta pripšejo h kapitalu. Vložitelju radi teg-
pripisa ni treba priti v urad.

Rentni davek plača hranilnica (sparkasa) sama.

Hranilnica (sparkasa) se nadzoruje
od države in je tudi ud zveze štajerskih
hranilnic in podvržena reviziji te zveze.

Zahtevajte pri nakupu

Schichtovo štedilno milo z znamko „jelen.“

Varstvena znamka

Ono je zajamčeno čisto in brez škodljive primeši. Pere izvrstno.

Kdor hoče dobiti zares jamčeno pristno, perlu neškodljivo milo, naj pazi dobro, da bo imel vsak komad ime „SCHICHT“ in varstveno znamko „JELEN“.

Dobiva se povsod!

Veliko presenečenje.

Nikdar več v življenju se ne ponudi taka priložnost.

500 kesov samo 1 gld. 80 kr.

Ena krasno pozlačena 36 ur tečna precisaner ura s sekundnim kazalom, ki natančno kaže in za katero se jamči 3 leta, ena moderna židana kravata za gospode, 3 jako fini žepni robci, en prstan za gospode z imitiranim žlahtnim kamenom, 1 nastavek za smodec z jantarjem (berenšteinom), 1 eleg. broša za dame (novost), 1 krasno žepno toletno zrcalo, 1 usnjat mošnjiček, 1 žepni nožič z pravro, 1 par manšetnih gumbov, 3 gumbi za sraico, vse iz duplezista z patentiranim zaklepom, krasen album za slike v katerem je 36 najlepših podob sveta, 5 reči, katere povzročajo pri stareh in mladih mnogo smeha, 1 jako korenina knjiga, v kateri so zložena pisma, 20 reči za korenšpōdenco in še 400 drugih različnih stvari, katere se rabijo pri hiši in so za vsakogar potrebne, vse to se dobijo z uro vred, katera je sama tega denarja vredna, za samo 1 gld. 80. Razpošilja se proti povzetju ali če se denar poslje naprej, skozi dunajsko razpošiljalnico Ch. Jungwirth, Krakau A/14. 1038 NB. Za neugajajoče se denar vrne.

Pekovskega učenca

tako sprejme Johann Turčič, pekovski mojster v Pragerhofu. 120

Žaga na omrežje

(Gattersäge) se takoj proda ali pa zamenja tudi proti kolju (Stangam) za hmel. Naslov je: Oskrbnštvo Forsthof pri Celju. 132

Zidana hiša

ki ima 3 izbe, vežo, kuhinjo, shrambo za jedila in klet se tako po ceni proda. Hiša stoji v Spodnjem Hajdinu ob glavnem cesti in je kakih 300 korakov oddaljena od kapele sv. Roka. Tuk hiše je vrt in vodnjak z dobro vodo. Vprašati je pri J. Ledinschek, Ptuj, Schlossgasse št. 4. Ravno isti prodaja tudi krompir za saditi in za rejo. 153

Lepa kmetija

oddaljena 10 minut od Štor (Storé) pri Celju v najboljšem stanu, kako primerna za kakega fabriškega delavca, se zaradi bolezni posestnika takoj pod ugodnimi pogoji proda. Več pove gospa Therese Smodi, krčmarica v Laškem Trgu (Tüffer). 148

Novozidana hiša

se takoj po ceni proda. Hiša je oddaljena kakih 20 minut od mesta Maribora, ima tri izbe, dve kuhinji, od katerih se lahko da ena izba in ena kuhinja proti mesečni plači 5 goldinarjev v najem. K hiši spada 1 oral (joha) obdelanega zemljišča. Cena je 2500 goldinarjev. Takoj plačati je treba samo 1500 goldinarjev. Vprašati je pismeno in ustmeno pri Antonu Schmirmaul, Thesen stev. 163, Maribor. 163

Malo posestvo

v priljubljenem nemškem kraju, pravno za kovača ali pa za vsekoga drugega obrtnika, tudi za kakega umirovljenca, tudi se takoj proda. Cena 2600 gld. Vknjizeno je 600 gld. Več pove posestnik Johann Potisk, kovač v Leitersbergu pri Mariboru. 166

Kovaškega učenca

tako sprejme Leonhard Smiling, kovački mojster, Schwabegg, posta Bleiburg, Koroško. 177

Išče se 127

lepo stanovanje na deželi. V najem se vzame tako stanovanje, kjer bi se redila lahko krava in več svinj. Naslov (adres) pove „Stajerc“.

Veliko presenečenje!

Nikdar v življenju ni več take priložnosti 33 500 komadov za 1 gld. 95 kr. Ena krasno pozlačena precisan ura, katera točno teče in za katero se 3 leta jamči, z tako primerno veržičko, ena moderna židana kravata za gospode, 3 jako fini žepni robci, en prstan za gospode z imit. žlahtnim kamenom, 1 krasen mošnjiček, 1 jako fino žepno zrcalo, 1 par manšetnih gumbov, 3 gumbi za sraico, (3% dubla-zlat) z patentiranim zaklepom, 1 jako fini tintnik iz nikelna, 1 fini album z 36 najlepšimi slikami, 1 eleg. broša za dame (novost), 1 par bouton s simili-brilantom, 5 različnih semešnih reči za stare in mlade, 20 različnih reči za korešpōdenco in še 400 drugih različnih stvari, katere se rabijo pri hiši in so za vsakogar potrebne. Vse to se poslje z uro vred, katera je sama tega denarja vredna, za samo 1 gld. 95 kr. Razpošilja se proti posnemu povzetju ali če se denar poslje naprej.

Dunajska centralna razpošiljalnica P. Lust, Krakov (Krakau) Nr. 41. NB. Za neugajajoče se denar vrne.

Kinč za vsako izbo.

Ko se je opustila neka fabrika za preproge, posrečilo se mi je nakupiti 8000 preprog na steno in 11000 preprog, ki se položijo pred posteljo.

Preproga za steno iz Chenille na obeh straneh popolnoma enaka, v lepih, pristnih barvah, 100 cm široka, 200 cm dolga, prav lepi vzorci, kakor lev, psi, srne, labod, pav, jelens, cvetljice in persijski vzorci, velja samo

2 gl. 50 kr.

Posebno se priporočajo te preproge za vlažne sobe, ker so tako debele, da mokrata ne more skozi nje.

Lepe preproge, ki se položijo pred posteljo veljajo samo po 70 krajev vsaka.

Prva moravska razpošiljalnica preprog

Julius Hoitasch, Göding

št. 130 Moravsko (Mähren).

Stotero pohvalnih pisem in zopetna naročila ležijo na razpolago. — Kar kupcu ne ugaja, se vzame nazaj in se denar vrne. 174

Portland cement

iz Judendorfa

prodaje po ceni

Adolf Sellinschegg, Ptuj.

Ravno tam se dobijo tudi umetni gnoji, kakor: Tomaževa moka, kajnit, potem galica, žveplena moka, rafija in gumi za cepljenje trsja.

Nikjer se za tako malo ceno ne dobijo take preproge.

Avenarius karbolinejum

je najpripravnejša snov za kolje, katera obvaruje les pred prhljivostjo. Kolje v vinogradu, namazano s to snovjo, trpi 5 — 6 krat delj, kakor navadno kolje.

Dobi se pri:

V. Leposcha v Ptiju.

142

6 mesecev na poskus

pošljem vsakomur svetovnoznanu edino pravo

Samo 2 gold.

z veržico in s tokom vred.

patentirano anker-remontoaruro Roskopf

(sistem „Strapaz“) z originalno plombo.

Ta ura teče 36 ur, ima emajlji kazalnik (cifrenico), je izdelana iz črniega, imitiranega jekla ali iz nikelna. Vsako uro, katera nebi kupcu ugajala, vzamem v teku 6 mesecev zopet nazaj in povrnem denar.

Tisoč pohvalnih pisem dokazuje, da je ura

Roskopf sistem „Strapaz“ svetovno znana. Originalna fabrična cena z veržico in s tokom vred je 1 komad 2 goldinarja. Ravno ista ura imenovana ura bodočnosti, s podobo v reliefu, kakor c. k. orel, jezdec na konju, kmet s plugom, z lepo lovsko podobo ali s silko okolice velja 10 krajev več. Ista ura z dvojnim oklepom velja 3 gold. 40 kr., iz goldina (Gold-Plaque) 4 gold. Iz srebra velja 3 gold, z dvojnim srebrnim oklepom 5 gold.

Originalna ura „železniški Roskopf“ (Eisenbahn-Roskopf) tekoča v rubinih (toda ne po sistemu Roskopf) velja 3 gold. 50 kraje.

Za vsako uro se jamči pismo za tri leta.

Ure se razpošiljajo samo proti poštnemu povzetju (Postnachnahme.)

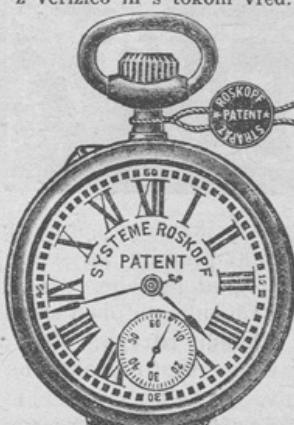
K veliki tovarni ur

Max Böhnel, urar, WIEN, IV., Margarethenstr. 38
liferant c. k. uradnikov.

Najstareja in največa firma. — Ustanovljena leta 1840, odlikovana z največjim odlikovanjem „Grand Prix“ in se zlato medajlo v Parizu leta 1904.

Navadne Roskopf ure, katere se povsod priporočajo, veljajo pri meni samo 1 gold. 50 kr. Pazite strogo na mojo originalno plombo se znamko „Strapaz Roskopf.“

Veliki ceniki z več kakor 1000 podobami različnih ur in različne srebrnine in zlatnine se pošljejo franko in brezplačno.

ura imenovana ura bodočnosti, s podobo v reliefu, kakor c. k. orel, jezdec na konju, kmet s plugom, z lepo lovsko podobo ali s silko okolice velja 10 krajev več. Ista ura z dvojnim oklepom velja 3 gold. 40 kr., iz goldina (Gold-Plaque) 4 gold. Iz srebra velja 3 gold, z dvojnim srebrnim oklepom 5 gold.

Originalna ura „železniški Roskopf“ (Eisenbahn-Roskopf) tekoča v rubinih (toda ne po sistemu Roskopf) velja 3 gold. 50 kraje.

Za vsako uro se jamči pismo za tri leta.

Ure se razpošiljajo samo proti poštnemu povzetju (Postnachnahme.)

K veliki tovarni ur

Max Böhnel, urar, WIEN, IV., Margarethenstr. 38
liferant c. k. uradnikov.

Najstareja in največa firma. — Ustanovljena leta 1840, odlikovana z največjim odlikovanjem „Grand Prix“ in se zlato medajlo v Parizu leta 1904.

Navadne Roskopf ure, katere se povsod priporočajo, veljajo pri meni samo 1 gold. 50 kr. Pazite strogo na mojo originalno plombo se znamko „Strapaz Roskopf.“

Veliki ceniki z več kakor 1000 podobami različnih ur in različne srebrnine in zlatnine se pošljejo franko in brezplačno.

Stari farbar, Ptuj

Ferdinand Stross, vštric male kasarne, priporoča se, da prevzame platno, možka in ženska oblačila v barvanje v vseh poljubnih barvah. Nadalje priporoča svojo mnogovrstno zalogo plavega platna, druka in robcev, vse vrste tkanin za obleko, cajga, satina, hlačni cajg, civilih za blazine, pisan in moder barhent, platno za srajce, rokavce in gate, široko platno za rjuhe, belo in plavo platno za konjske komote, zeleno in modro domače platno za predpasnike, iz domačega platna narejene prte, odeje, koce, slamnjake (Strohsäcke), delavske srajce, štrikane srajce in spodnje hlače za možke in ženske, (gate), nogavice, predpasnike itd. Nizke cene! Postrežba dobra ih točna.

Najbolj po ceni in z največjimi dobičkom se kupi usnje (Le) pri krznarju (Gerber) in usnjarju

H. BAUMANN v Konjicah (Gonobitz).

Tam dobi vsak kupovalec jako dobre, po starem sistemu lane podplate, kakor tudi izvrstne, trpežne oglavi (Oberle). Od istega se sprejema tudi vsakovrstno surovo usnje in izvanje in se izdela tudi na najcenejši in najsolidnejši način Cevljarem, kateri obiskujejo sejma, se priporoča vsakovrstno progasto (genärbt) in gladko usnje, posebno oglavi, kakor izvrstni odpadki od podplatov.

Samo majhen poskus zadostuje, da se prepriča kupec o izvadku kakovosti blaga.

Ravnotam se kupuje tudi po dnevnih cenah vsakovrstno surovo usnje, to je vsakovrstne kože, kakor goveje, teleče, ovsinske in pesje in sicer suhe ali pa tudi sveže (frišne). Kupuje se tudi smrekova škorja cela ali pa zdrobljena, način ježica (Knopper) in sicer v vsaki množini in za najvišje gorila plačilo.

— Vsakovrstno prekajeno (zeljano) meso, najfinejše klobase, vedno sveže (frišno) blago, priporoča po najnižji ceni

J. Luttenberger,
mesar v Ptiju.

Zunanja naročila odpravijo se vestno in hitro!

345

Prosim, poskusite!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

40 dni na kredit!

40 dni na poskus!

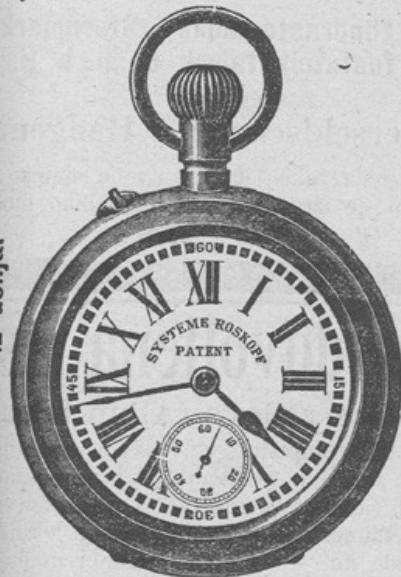
Pazite na plombo!

Takih in enakih kričaških priporočil moja svetovnoznama tvrdka za hvalo mojih ur ne potrebuje, rečem Vam toraj samo: **pazite na tvrdko (firmo).** Vsaka taka hvala je za priporočitev mojih ur čisto nepotrebna, ker v 40 dneh mi uro itak more vsakdo nazaj poslati, kdor ž njo ni zadovoljen in **dam vplačani denar takoj nazaj.** Solidnejše kupčije nikdo ne more zahtevati.

Pojasnilo!

Jako čislane antimagnetične remonter-ure na sidra (anker) sistem Rosskopf, v nikelnastem okrovu se že nekaj let od mojih kupovalcev kaj rade kupujejo, posebno jih čislajo **Ijudje na kmetih, uradniki, orožniki, finančni in železniški uslužbenci**, ker so ž njimi prav zadovoljni.

Samo gold. 2.50 z verižico in s škatljico iz usnjja.

Privatnim kupcem pošiljam moje prave amerikanske antimagnetične **remonter-ure na sidra, zistem Rosskopf štev. 99** (jako priporočljiva službena ura) s patentovanim email-kazalnikom, s sekundnim kazalom, in dobro se zapirajočim nikelnastem okrovu ali pa v črnem jeklenem okrovu in s pozačenimi kazali, **natančno regulirana**, s triletno pismeno garancijo v trpežni škatljici iz lepenovega usnja, z nikelnasto verižico in obeskom vred, z karabinerjem in varstvenim obročem, velja komad samo 2.50 gld., 3 komadi 7 gld., 6 komadov pa 13.50 gld.

Pošilja se proti poštnemu povzetju ali pa, če se denar naprej pošlje.

HANNS **KONRAD**

prva tovarna za ure v Brüxu št. 949 na Češkem, ces. kr. sodnijsko poverjeni cenilec. Moja tvrdka je odlikovana s ces. kr. avstrijskim orlom in s zlatimi in srebrnimi medaljami iz raznih razstav ter z več, kakor z 10 tisočimi pohvalnimi pismi iz vseh krajev sveta. Moja tvrdka je kot izvožna tvrdka v tej stroki brez samohvale največja in najstarejša ter razpošilja v vse dele sveta. Ustanovljena je leta 1887. Prepis pisma, ki sem ga nedavno sprejel:

Vaša blagorodnost! S posebnim veseljem moram Vam priznati, da tiste tri ure, katere sem pred nekaterimi leti iz Vaše tovarne dobil do današnjega dne brez prestanka prav dobro grejo in da jih še pri nobenem urarju nisem imel. Dovolil sem si tudi Vaše izvrstne ure pri vsakej priložnosti priporočati, kakor na pr. pri konferencijah. Za izvestno in trpežno napravo Vaših ur odkritično se zahvaljujoč prosim Vas, da blagovolite mojemo današnjemu naročilu tudi tako vestno ustrezti. Spodnjistanetič (v Bukovini) dne 7. 12. 1903. Jan. Buczkovski l. r. nadučitelj.

Pozor! Mali urarji in barantači ponarejajo moje kataloge in risbe ter navidezno svoje ure ceneje prodajajo. Te **navidezno** cenejše ure pa so **malovredno, slabovo blago, čestokrat niso repasirane, s slabim okrovom**, za katere se ne more 3 leta pošteno jamčiti. Ne dajte se s takim blagom slepiti, ki je samo za oko ne pa za daljšo rabo! Pazite na mojo blizu že 20 let obstoječo tvrdko.

Prva tovarna za ure Hanns Konrad v Brüxu štev. 949.

Ilustrovani ceniki se na zahtevanje zastonj in franko dopošljejo.

166 A.

Lovske puške

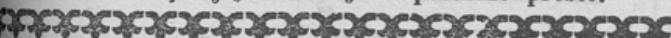

vseh zistemov, znani najboljši izdelki, najvestnejše prekušene, priporoča

Peter Wernig

ces. kr. dvorni puškar v Borovljah na Koroškem
(Ferlach, Kärnten). 8

Ceniki se dopošljejo zastonj in poštnine prosto.

Najboljše
klajno apno
se dobi samo pri
Adolfu —

Sellinschegg

Ptuj

nasproti
mestnega
gledališča
(teatra).

Meščanska parna žaga.

Na novem lentnem trgu (Lendplatz) v Ptiju zraven klalnice in plinarske hiše pestavljeni je nova parna žaga vsakemu v porabo.

Vsakemu se les hlodi itd. po zahtevi takoj razžaga. Vsakdo pa sme tudi sam oblati, vrtati in spahati i. t. d.

58

Red Star Line, Antwerpen

V Ameriko.

Prve vrste parobrodi. — **Naravnost brez prekidanja v New York in v Philadelphia.** — **Dobra hrana.** — **Izborna oprava na ladiji.** — **Nizke vožne cene.**

Pojasnila daje:

Red Star Line, 20, Wiedener Gürtel, na Dunaji
ali

Karl Rebek, konc. agent

v Ljubljani, Kolodvorske ulice štev. 41.

587

Vsakovrstne rane

se morajo skrbno varovati pred vsako nesnago,

ker se po tej lahko vsaka tudi najmanjša rana razvije v zelo hudo, t-žko ozdravljivo rano. Že 40 let se je izkazalo mečilno vlačno mazilo, tako imenovan prško domače mazilo kot zanesljivo sredstvo za obvezo. To vzdržuje rane čiste, obvaruje iste, olajšuje vnetje in bolečine hladni in pospešuje zaceljenje.

Razpošilja se vsak dan.

Proti predplačilu K 3·16 se pošljejo 4 pušice, proti K 4·60 pa 6 pušic. Ena pušica velja 70 vinjarjev.

Vsi deli embalaže imajo zakonito deponovano varstveno znamko.

Glavna zaloga

B. FRAGNER, c. in kr. dobavitelj 136

lekarna „pri črem orlu“

Praga, Malá strana, ogel Nerudove ulice št. 203.
Zaloga v vseh tekarnah Astro-Ogerske. V Ptaju se dobira v lekarni g. Ig. Behrbalk.

Brata Slawitsch v Ptaju

priporočata izvrstne šivalne stroje (Nähmaschinen) po sledeči ceni:
 Singer A . . . 70 K — „
 Singer Medium 90 „ — „
 Singer Titania 120 „ — „
 Ringschifchen . 140 „ — „
 Ringschifchen za krojače . . 180 „ — „

Minerva A 100 „ — „
 Minerva C za krojače in čevljarje . . . 160 „ — „
 Howe C za krojače in črevljarje . . . 90 „ — „
 Cylinder Elastik za čevljarje 180 „ — „

Bell (Bestandtheile) za vsakovrstne stroje. Cene po pogodbi na obroke (rate). Cenik brezplačno. 327

Sadje iz juga	Zaloga piva iz Steinfelda. Ogerke parne moke (mele).	Riz (Reis) sladkor (Zucker)
Barve (farbe), laki, flinsit itd. Krajno apno.	Vsakovrstna semena, za katera se jamči, da se bodejo izklila, kakor semena za zelenjavno, za cvetljice. vsakovrstna vrtna semena, semena za polje in travnike priporoča po najnižjih cenah JOSEF KASIMIR zaloga specerijskega materialnega blaga in semen v Ptaju zraven „Stajerca.“ Ravnatom se kupujejo tudi sveža (frišna) jajca, surovo maslo (puter), sir, vrhje, sploh vsakovrstni deželni pridelki in se plačujejo za nje najvišje dnevne cene. 141	Fino namizno olje Dobrinski jehi in esence za izdelovanje jeliča.
Čaj (te) rum	Sirova in obžgana kava Zaloga vsakovrstnih mineralnih vod.	Milo (žajfa) soda.

Tomaževa žlindrasta moka (mela).

Za pomladansko setev se priporoča kot najboljši in najcenejši umetni gnoj z fosforjevo kislino Tomaževa moka (mela). Ta gnoj izvrstno upliva pri vsetvas na polju, v sadunosniku, v vinograd in v vrtih. Posebno se priporoča tudi za travnik in za deteljno setev.

Tomaževa žlindrasto moko „Sternmarke“ Tomaževih fosfatnih fabrik G. m. b. H. Berlin ima v zalogi

F. Kerschischnig v Radgoni.

Vsaka vreča (žakelj) ima varstveno znamko (markin) na vsakem je izrečeno napisano koliko moke je njem.

Oblastno dovoljena pisar

za vojaške zadeve (Albin Schanil „le na Dunaju“ XVII., Hauptstrasse 67, zvedenske pojasnila svetovanja v vseh vojaških zadevah k naboru zvezanih, služečih rezervnih častnikov in moštva. Vložba vseh vojnopravilnih zadevajočih vlog, namestitev vojaških godev, sprejem v vodojedalne zavode itd. — Prospekt zastonj in poštne

Naznanilo ptujskega mestnega kopalnišča (Pettauer Badeanstalt).

Kopele v banjah se lahko rabijo vsak dan 8. do 12. ure predpoldan in od 1. do 7. popoldan.

Kopele s hlaponom in sicer za ljudstvo se do od 1. do 7. ure popoldan.

Kopele s hlaponom in polivom vsak dan 8. do 12. ure predpoldan in od 1. do 7. popoldan.

376

Živinski sejmi v Mariboru

V Mariboru se vršita na v nalašč za to o nem prostoru (Melling) vsaki mesec po dva živinski sejma.

Prvi vsako drugo sredo drugi vsako četrto sredo

v mesecu. Prodajalci in kupci se vabijo k teh sejmov.

